

MOTERŲ DIRVA

Rugpiūtis (August), 1945

No. 8.

MĒNĒSINIS
LAIKRASTIS

*A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas*

Moterų Sąjungos Centro Valdyba 1941-43 m.

Ofiso adresas: 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Ill.

Telefonas: Yards 4929

Dvasios vadas — KUN. STEPONAS KNEIŽIS, 36 St. George St., Norwood, Mass.

Pirmininkė—ELZBIETA PAURAZIENĖ, 17403 Quincy Ave., Detroit 21, Mich.

I vice pirmininkė — JADVYGA ČEPI-
LIENĖ, 5526 So. Wolcott St., Chicago 36,
Illinois.

II vice pirmininkė — BRONĖ PALI-
RINSKIENĖ, 1619 So. 50th Ct., Cicero 50,
Illinois.

Raštininkė — MARIJONA VAICIUNIE-
NĖ, 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Ill.

Išdėtininkė — ELENA STATKIENĖ, 4559
So. Paulina St., Chicago 9, Illinois.

IZDO GLOBĖJOS

TEKLĖ MAŽEIKIENĖ, 9 Ashmont Ave.,
Worcester, Mass.

ALBINA POŠKIENĖ, 6606 So. Wash-
tenaw Ave., Chicago 29, Illinois.

DAKTARĖ—KVOTEJA

DR. SUSAN SLAKIS, 861 So. State St.,
Lincoln, Ill.

DIREKTORĖS

Connecticut valst. — MARIJONA JO-
KUBAITĖ 175 Fillmore St., New Haven
Haven 13, Conn.

Illinois valst. — MARIJONA PAUKS-
TIENĖ, 4318 So. Maplewood St., Chicago
32, Illinois.

Massachusetts, Maine ir New Ham-
shire valst. — LIUDVIKA VENČIENĖ,
290 Lawrence, St., Lawrence, Mass.

Mich. valst. direktorė VALERIJA STA-
PULIONIENĖ, 16870 Stoepl Av., Detroit,
21, Mich.

New York ir New Jersey valst. —
STASĖ SUBATIENĖ, 127-08 — 88th Av.,
Richmond Hills, N. Y.

Ohio valst. direktorė ONA STAPULIO-
NIENĖ, 1218 Castleton Rd., Clevelan/
Heights, Ohio.

Pennsylvania valst. — PRANĖ SCHE-
VETS, 193 N. Main St., Pittston, Pa.

Maryland valst. — ANELĖ LAUKAI-
TIENĖ, 812 Hollins St., Baltimore, Md.

SKUNDŲ KOMISIJA

A. WACKELL, 237 Millbury St., Wor-
cester, Mass. K. SRIUBIENĖ, 1315 So.
50th Ave., Cicero, Ill. J. SALASEVICIE-
NĖ, 1830 Haldane Rd., Cleveland, Ohio.

ORGANO REDAKTORĖ

SOFIJA SAKALIENĖ, 2056 W. 23rd
St., Chicago 8, Illinois.

LITERATINĖ KOMISIJA

ALBINA POŠKIENĖ, 6606 So. Wash-
tenaw Ave., Chicago 29, Illinois.

M. JOKUBAITĖ, 175 Fillmore St., New
Haven, Conn.

V. GAINAITĖ, 717 W. 18th St., Chi-
cago 16, Illinois.

ATSTOVĖS I FEDERACIJOS TARYBA

K. SRIUBIENĖ, 1315 So. 50th Ave.,
Cicero, Illinois.

S. SUBATIENĖ, 12708 — 88th Ave.,
Richmond Hills, N. Y.

"MOTERŲ DIRVA"

Laidžia Amerikos Lietuvių Romos
Katalikų Moterų Sąjunga

PRENUMERATA:

Am. J. Valst metams	\$2.00
Pusmečiui	\$1.00
Vienas egz.	.15
Užsienyje metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.25

"MOTERŲ DIRVA"

2056 W. 23 St., Chicago 8, Illinois
Telephon SEEley 6632

WOMEN'S FIELD

Published monthly by ALRC Women's
Alliance of America

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single copy	.15
In foreign countries yearly	\$2.50
Six Months	\$1.25

WOMEN'S FIELD

2056 W. 23rd St. Chicago 8, Illinois
Telephon SEEley 6632

MŪSŲ 21-iam SEIMUI

Sveikiname šį mėnesį susirenkantį mūsų organizacijos 21-ji seimą! Sveikiname visas kuopų ir apskričių delegates! suvažiuote ne atostogų, bet sunkiam keturių dienų darbui, kurio per pastaruosius karo metus labai daug susidėjo. Tie darbai mūsų organizacijos, mūsų pačių, mūsų išeivijos, mūsų dabar prieš pavergtos Lietuvos, o mūsų brolių ir seserų išblaškytų po visą pasaulį, naujai.

Mūsų organizacija yra kaip ir šeima. Kurioj šeimoj viešpatuoja sutikimas, kurioj kiekvienas narys vaduojasi meile ir pagarba kitam nariui, ten viskas gražu: namuose tvarka, ūkis pavyzdingas.

Mes, sąjungietės, esame įrodžiusios, jog mokame vienybėje dirbti ir meilėje gyventi. Tad, ir suvažiuavusios į šį seimą parodykime tą savo išmintį. Darbo prieš save turime labai daug ir komplikų. Jei į tuos darbus eisime išmintingai šaltu protu, žiūrėdamos organizacijos gerovės, o savo ambicijos, pamatysime, kad tie darbai eina labai sklandžiai ir labai lengvai.

Taigi, sesės, delegatės, būkite pasveikintos ir tegul Dievas padeda kuodaugiausiai per tas keturias dienas nuveikti naudingų darbų šviesiai Moterų Sąjungos ateičiai.

SOFIJA SAKALIENĖ,
"Moterų Dirvos" redaktorė.

21-mam seimui susirenkant

Štai beliko tik kelios dienos iki sąjungietės suvažiuos į labai svarbų suvažiavimą, 21-mą seimą, Grand Rapids, Michigan.

Šis suvažiavimas yra labai svarbus. Jame reikės apkalbėti daug svarbių reikalų organizacijos gerovei: konstitucijos punktai, liečiantieji pašalpos klausimą, ligonių blankos, įvairios permainingos prisitaikant prie dabartinių laikų, prie permainingo pasaulio. Kitas svarbus klausimas, nors ne naujas, ir visuomet kalbamas mūsų visų, "Kaip pritraukti naujų narių prie organizacijos ir pritraukus jas palaikyti?"

Jau esu rašius, ir įrodžius, svarbą ieškoti ir prirašyti naujų narių, papildyti retėjančias eiles, bet kaip? man, taip ir kitų raginimai, nuėjo be naudos. Kodėl? Gal, dėl to, kad mūsų eilės, pasišventusių narių, retėja. Jau nėra noro eiti, ieškoti, kalbinti mergaites-moteris prie mūsų organizacijos. Jau praėjo laikai, kad prakalbos bei vieši vakarai jas pritrauktų prie mūsų organizacijos. Šiandien reikia sunkiai jų ieškoti. Gal, kai kurios narės ir bandė kalbinti, bet, tikiu, daugelis nebandė.

Randasi narių, kurios mano, kad

labai daug prisideda prie Sąjungos veikimo, jei į susirinkimus atsilanko, garsiai patarūškmauja apie trūkumus. Bet kiek jos prisidėjo prie veikimo? Mažai. Šiandien matosi noras paversti organizaciją daugiau į komercinę. Kiek nors yra reikalinga, nes iki šiol Centro Valdybai nebuvo duota autoritetas daryti didesnes išlaidas, ar tai dovanoms, ar išsigarsinimui, ar samdymui organizatorių, ir t.t., nors C.V. ir matė reikalą. Bet visi tie nutarimai, pasiūlymai nebus ant naudos, jeigu nesiras pasišventusių narių.

Pasišventusi narė, mano manymu, yra narė, kuri įsirašius į organizaciją, laikosi jos eilėse, veikia kuopoje, garsina ją, nežiūrėdama savo asmeninės naudos ir neieškodama sau garbės bei sąvęs išsigarsinimo.

Gražų pavyzdį turim pasišventusios narės, 42-ros kuopos, Grand Rapids, Mich., finansų raštininkės ir 21-mo Seimo Rengimo Komisijos pirmininkės Albinos Driza. Ji tykia, ramiai darbuojasi ir, štai, 1944 metais per naujų narių vajų prirašė virš 10 narių Pašalpos Skyr. laimėdama vieną paskirtų dovanų. Štai, šįmet vėl prirašė virš 10 naujų narių į Pašalpos Skyrių. Čia tai tikrai veikėja, pasišventusi narė. Jos darbai tą liūdija. Paimkime visos jos pavyzdį, pasidarbukime, kaip jina pasidarbavo, ir mūsų laimėjimai atneš mūsų organizacijai naudos. Todėl šiame seime plačiai apkalbėkime planus ateičiai, bet sugrįžusios į namus, neužmirškime tų nutarimų, nepalikime jų kitoms. Iš subendrintų jėgų ir pasekmės geresnės.

Į seimą važiuokime kupina širdim artimo meilės. Nėra reikalo spiestis ir daryti atskiras grupes. Galim būti kaipo viena didelė šeima. Išklausykime vienos kitų pranešimus, pasiaiškinimus.

Žiūrėkime visuomet teisybės. Nedarykime užmetimų. Kas neaišku, klauskime, kas buvo priežastis, kad tie, ar anie darbai nenuveikti. Neleiskime gražiai kalbančiom ypatom paveikti mūsų jausmus. Žodžiai pigūs, žodynai jų pilni. Spręskime ypatą pagal jos sąžiningumą, jos nuveiktus darbus. Gyvenkime savo protu. Bandykime vienai kitai neužgauti jausmų. Atjausdamos kitų jausmus, sulauksime ir mes atjautimo. Užgavimas jausmų pastumia į šalį mūsų labai reikalingas veikėjas. Mūsų organizacijos veikėjų eilės retėja. Pažvelgkime, kur randasi daugelis mūsų plačiai susipažinusių veikėjų buvusių centro valdybos narių direktorių, kuopų valdybos narių ir kitų narių. Daugelis jų pasitraukė iš veikėjų eilų; kitos išėjo iš organizacijos, dėl netaktiškų, neteisingų užmetimų arba užgavimų.

Kritika, atsiklausimai ir gyrimai, papeikimai, jeigu reikalinga yra vietoje. Bet darykime juos taktiškai, teisingai, be asmeninės neapykantos. Su meile mes daug toliau nueisime ir daug daugiau naudos atnešime organizacijai. Ne visos esame Dievo apdovanotos vienodais gabumais, todėl visos esame labai reikalingos organizacijai.

Tad-gi iki pasimatymo, Moterų Sąjungos 21-mam seime, Grand Rapids, Mich. Su Diev.

Elzbieta Paurazienė,
pirmininkė.

Kentėjimas yra pirmas dalykas, kurie mokintis ir kuris paskiau bus visų reikalingiausias.

—o—

Daugelis žūsta nuo ginklų, be da daugiau žūsta nuo žmonių liežuvių.

ŠV. RAŠTAS.

Pasveikinimas seimo atstovių

Sveikinu aš Jumis, šio seimo atstovės,
Kurios suvažiavot po ilgos kelionės.
Čionai suvažiavot labui mūs draugijos
Kuri gražiai veikia tarp mūs išeivijos.

Kad ši mūs draugija da geriau gyvuotų
Kad jos narių skaičius nuolatos vis augtų.
Kad paragint kuopas prie darbo garbingo,
Tai svarbiausias būdas tapti jai didinga.

Gerų minčių turit, jei į seimą vykot,
Tad ir nebijokit seime pasakyti.
Jeigu tik tos mintys bus geros draugijai,
Jos bus taipgi geros visai išeivijai.

Kas yra negera, pagerint galėsit,
Jeigu tik vienybėj visos padirbėsit.
Nebus Jums, sesutės, dirbti labai sunku,
Jeigu tik paduosit viena kitai ranką.

Linkiu Jums, sesutės, iš širdies giliausios,
Dėlei jūsų visų sveikatos geriausios
Per tą visą seimą kantrybės didžiausios
Ir nuo Visagalio palaimos geriausios.

Alovės Dzūkė.

VAISIŲ RINKIMAS

Giliai užsimastęs poetas Tulsidas
vaikščiojo ant upės Gang'o kranto, po
tas vietas, kur degina numirėlių la-
vonus.

Čia jis užtiko moterį linksmomis rū-
bais pasipuošusią, kaip į vestuves, ir
sėdinčią prie mirusio savo vyro kojų.

Pamačiusi Tulsidą ji atsikėlė ir au-
silenkusi jam tarė:

—Viešpatie, suteik man palaiminim-
ą, kad galėčiau keliauti kartu su
savo vyru į dangų.

—Dėlko taip skubinies, —mano duk-
tė? —paklausė Tulsidas. —Ar ši žemė
nepriklauso Jam, kuris sutvėrė ir
dangų?

—Aš nesu pasiilgusi dangaus, aš
noriu savo vyro, —atsakė moteris.

Tulsidas nusišypsojo ir jai tarė:

—Eik namo, mano vaikeli, nepra-
eis mėnuo, o tu surasi savo vyrą.

Moteris parėjo namo linksma vil-
timi. Tulsidas ateidavo kas dieną ir
užduodavo jai aukštų minčių mąstyti
iki jos širdis buvo perpildyta dieviška
meile.

Da nei mėnuo nepraėjo, kaip kai-
mynai atėję jos klausė:

—Moteriške, ar suradai savo vyrą?

Našlė nusišypsojo ir tarė:

—Taip, suradau.

Nustebę kaimynai klausė:

—Kur jisai?

—Mano širdyje yra mano Viešpats
vienybėje su manim, —atsakė moteris.

(Iš Rabindranath Tagorės)

Tetos Laumikienės Kampelis

GRAŽUMAS

Praeitais metais Amerikos moterys savo gražumui praleido \$409,000,000 ir sykiu paliko grožės salonuose \$231,670,000. Perskaičiusios pasakysime, kad tai didelė suma pinigų, bet pasirašusios tą sumą ant popiero pradėsime pilniau suprasti, kokia tai didelė pinigų suma. Ir vis tai pinigai praleisti, kad būtumėm gražios ir pritrauklios. Neveltui yra sakoma, kad gražumas, kartais, yra blogesnis daktas, kaip stiprus vynas, svaiginantis laikytojui ir žiūrėtojui. Kartais matome, kad gražumas yra pirmutinė gamtos dovana ir sykiu pirmutinė atimama dovana. Senesnieji žmonės sako: Jei sakai moteriai, kad ji begalo graži, švelniai tą pašnibždėk, nes velnias tai išgirdęs, tūkstantį kartų tą per dieną jai atkartos. Versmė žmogaus gražumo, tai jo širdis ir kiekvieną kilni mintis perstato sienas tavo širdies.

Katalikų Bažnyčia nuolatos skelbia, kad gražumas, nelydimas dorybių, yra panaši į gėlę, kuri prarado savo malonų kvėpėjimą. Jei dorumas seka gražumą, tuomet širdis atranda rojų; jei yda susidraugauja su ja, tuomet siela atranda pragarą. Tai yra gudraus žmogaus laužas ir neišmanėlio krosnis.

Sajungietės! da kartą pagalvokite, kad ir mes nemaža prisidėjome prie atradimo grožybės. Ar norite tikėti. Štai perskaitykite. Amerikos moterys praleido pereinamais metais už sekančius dalykus:

Už parfumus \$38,000,000

Už įvairias veidui košeles 46,000,000
 Už pudrą 32,240,000
 Už lūpų raudoniems pešeliams 15,000,000
 Už rankų pirštų pagražinimus
 20,200,000

Prie progos galima pastebėti, kad nuo 1939 iki 1943 Grožio Salonams (Beauty Parlors) įeigos pakilo nuo \$171,493,000 iki \$231,670,000.

Prasmingai yra sakoma, kad pasaulyje randasi trys rūšys vyrų, kurie moterį nesupranta: seneliai, jaunuoliai ir vyrai viduramžiaus.

Prisilaikykime Vigilijaus posakio:

Kiekviena dorybė daug dailesnė išrodo ant gražesnio žmogaus ir kiekvienas bruožas gali būti paremtas kokia nors dorybe, kaip tai nekaltumo, kuklumo, atvirumo ir karžygiškumo.

Karvelėli mėlynasai

(Liaudies daina)

Karvelėli, mėlynasai,
 Oi kur tu lakiojai?
 Karosėli, geltonasai,
 Kur tu nerinėjai?

Žalioj girioj uogynėlis,
 Tai aš ten lakiojau,
 Ant marelių baltos putos,
 Aš ten nerinėjau.

Karvelėli, mėlynasai,
 Kas tave nušovė?
 Karosėli, geltonasai,
 Kas tave pagavo?

Turi brolis aukso strielbą,
 Tai mane nušovė.
 Turi sesuo šilko tinklą,
 Tai mane pagavo.

ARTIMO MEILĖS KILNUMAS ŠAUKIA!

Yra Amerikoje žmonių, kurie šalpos reikalingumą nukentėjusiems pilnai supranta. Populiarusis pasakymas, kad šalpa pradedama namie, nesulaiko nuo jos išplėtimo svetur.

Amerikiečių šalpa šiandien pasiekia platųjį pasaulį. Filosofas Calton yra pasakęs: „Jei šalpa būtų vykdoma visam pasauly, žemėj būtų rojus, o pragaras būtų tik pasaka...“ Pasaulį šiandien šelpia tik Amerika, nelaimėn patekusių lietuvių šelpia tik amerikiečiai, lietuvių ir nelietuvių kilmės. Nelaimingieji todėl ir laukia šalpos iš mūsų.

Pagalbos reikšmė

Amerikiečiai lietuviai ištisia pagalbos ranką kenčiantiems nuo karo broliams ir seserims. Bet ne visi ir ne visur. Daug kur savanoriai darbuotojai renka drabužius, juos paruošia, renka ir pataiso avalynę ir siunčia į BALF sandėlį, 101 Grand St., Brooklyn 11, N.Y., iš kurio jūsų dovanos, kaip koki geros valios ambasadoriai, siunčiamos karo parblokštiesiems, po visą Europą išblaškytiems lietuviams. Kad ir maža mūsų pagalba, bet ji sustiprins skurstančius net ir dvasioj; jie gauna naujos energijos gyventi ir kurti savo tautos ateitį. Mūsų augančiosios organizacijos rėmėjai jaučiasi patenkinti ir turi pagrindo taip jaustis, nes atlieka didesnę darbą, negu jis jiems atrodo.

Proto milžinai apie artimo meilę

Uoliesiems BALF darbuotojams ir rėmėjams pateiksime proto milžinų nuomonės apie šalpą. Tos mintys gal duos naujo įkvėpimo sunkų darbą dirbantiesiems, nes kitų gelbėjimas juos iškelia aukščiau jų pačių.

Thoreau sako: „Šalpai suprasti, jai

dirbti, turi būti genijum, kaip ir viskam kitam tinkamai atlikti.“

Child sako, kad beturčio gelbėjimas davėjui suteikia turtingumą. Gavęs pagalbą iš kitų, žmogus pajunta pats sau pasigėbėti,—tvirtina Danborne.

Šalpai dosnumas yra tikybės pažiba ir tobulybė—sako Addison. Kur nėra dosnumo, ten nėra krikščionybės — rašo Calton.

Gailėti vargstančio—žmoniška; jam pagelbėti—dieviška, tvirtina Horace Mann.

Mažda priveda prie Dievo pusiaukelėj, pasninkas priveda prie Dievo namų; aukojimas nelaimingajam įleidžia pas patį Dievą,—parašyta Korane.

Nėra tokio beturčio, kuris negalėtų kitam duoti. Duodami laimime, nes jaučiamės turtingesniais,—sako Simms.

„Kai mirsiu, gėdinčiau, jei palikčiau užtektinai turto pastatyti man paminklą, jei liktų mano draugų, kuriems reikia pagalbos. Norėčiau būti laimingas, galėdamas gyvas matyti, kaip draugai mano jiems teikiamąją pagalbą pasidžiaugia,—rašo Pope.

Savo priešui — geriausią atleisti; oponentą—pakęsti; draugui atiduoti širdį; kūdikiui—gerą pavyzdį, tėveliams—savo gražų pasielgimą, kuriuo jie didžiutęsi, o visiems kitiems pagalbą ir sušelpimą,—savo raštuose pažymi Balfour.

Kai kas padaro gera, neturi geradarijo pamiršti, bet kai pats padarai gero—neturi prisiminti,—sako Charon.

Šalpai davę iešką pasiskelbimo, nustoja davę šalpai, bet yra davę pasiskelbimui,—rašo Hutton.

Didelė pagalba ir viltis ateičiai

Pasimokykim iš proto milžinų, jų paklausykim, būsim laimingi, padarysim kitus laimingais, atliksime tikybines, patrijotinę ir artimo pareigą, pagelbėsime nelaimėj vargstantiesiems broliams ir seselėms. Jie iš mūsų tiek mažai reikalauja, o jiems mes galime tiek daug duoti. Mūsų maža pagalba jiems bus didelė parama.

Dabar jie iš mūsų laukia drabužių ir apsiavimo, muilo ir maisto, paguodos ir vilties. Tas viskas, toji maža dovanėlė—jiems pailgins amžių, duos vilties išgyventi sunkumus ir susikurti ateitį.

Mūsų pareiga dabot, kad nelaimingosios karo aukos, lietuviai ir lietuvės, neturėtų sunkiai kentėti. Iš visos širdies stengkimės duoti, kad būtinai kare nukentėjusiems, išblaškytiems lietuviams reikalinga ir tai, ką galime paaukoti.

Malonėkite patys aukoti ir kitus paraginti duoti drabužius ir apsiavimą, ir siųsti į

**UNITED LITHUANIAN RELIEF
FUND OF AMERICA, INC.,
WAREHOUSE**

101 Grand Street, Brooklyn 11, N.Y.
Tel. EVergreen 8-6203.

Amerikos Liet. Tarybos atsišaukimas

BROLIAI—SESERS!

Prieš trejetą mėnesių Amerikos Lietuvių Taryba išsiuntinėjo įvairioms organizacijoms laiškus ir aukų rinkimo lapus, prašydama finansinės paramos savo darbams. Iki šiol dar tik dalis tų organizacijų atsiliepė į mūsų prašymą ir prisiuntė lapus su aukomis, todėl vėl kreipiamės į jus.

Iš spaudos pranešimų žinote, kokia baisi Lietuvos padėtis, ir, tur būt, matėte Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto atsišaukimą. Kraštą yra pavergusi svetimos šalies kariuomenė. Šimtai tūkstančių žmonių, išgabentų jėga arba pabėgusių nuo bolševikų keršto, yra išsiblaškę įvairiose vakarų Europos šalyse. Kokia ateitis jų laukia, jeigu Lietuvai nebūtų grąžinta laisvė?

Teisės atžvilgiu Lietuva dar nėra palaidota, nežinant to, kad ją pasiglemžė bolševikai. Tad, dar nėra dingusi viltis, kad ji prisikels, kaipo ne-

priklausoma valstybė. Tačiau artinasi valanda, kada jos likimas bus sprendžiamas,—į vieną ar kitą pusę. Dabar kaip tik yra laikas, kada mes privalome dėti visas pastangas, kad Lietuva būtų išvaduota iš vergijos.

Taigi, dar kartą atsišaukiame į jus, prašydami jūsų pagalbos šitam reikale. Neatidėliodami paaukokite, kiek galėdami, iš savo išdo ir parinkite aukų tarp savo kuopos narių ir kitų geros valios žmonių, kurie geidžia laisvės mūsų gimtajam kraštui. Jūsų patogumui įdedame adresuotą konvertą.

Su pagarba,

AMERIKOS LIETUVIU TARYBA

Leonardas Šimutis, Prezidentas
Peter L. Pivorūnas, viceprezidentas
William F. Laukaitis, viceprezidentas
Dr. Pius Grigaitis, Sekretorius
Mikas Vaidyla, Išdininkas
Dr. M. J. Vinikas, Išdo globėjas
Vincas T. Kvetkas, Išdo globėjas
J. V. Stilson, Rev. Pranas M. Juras
S. Michelson, J. B. Laučka.

Kaip bus demobilizuojami kariai

Jungtinių Amerikos Valstybių kariai, kurie dabar tarnauja viso pasaulio kraštuose, žino kokių būdu patirti, ar jie vieni iš pirmųjų bus atleisti iš karo tarnybos per ateinančius dvylika mėnesių. Naujoji sistema, pagal kurią kariai bus atleidžiami iš karo tarnybos ir kurią šiomis dienomis paskelbė Karo Departamentas, yra nustatyta pagal pačių karių pageidavimą. Dar prieš karo Europoje pabaigą tūkstančių karių namie ir užsienyje buvo atsiklausta kurie iš tarnaujančių karių pirmiausia turėtų būti atleisti iš tarnybos. Devyniasdešimts nušimėjų užklaustųjų sutiko, kad tie turi būti pirmiausiai atleisti, kurie ilgiausia tarnavo, daugiausia dalyvavo kautynėse; kurie atsižymėjo ir kurie paliko namie žmonas ir vaikus.

Norėdamas patenkinti karių norą, Karo Departamentas paruošė taip vadinamą kredito taškų planą. Pagal tą planą, jeigu karys turi 85 taškus, jis kvalifikuotas kandidatas atleidimui iš karo tarnybos. Moterys karės arba Wac's privalo turėti nemažiau 44 taškų.

Kredito taškai šitaip skaičiuojami:

Vienas taškas už kiekvieną tarnybos mėnesį nuo 1940 m. Rugsėjo 16 d.

Vienas priedinis taškas už kiekvieną tarnybos mėnesį užsienyje nuo 1940 metų Rugsėjo mėn. 16 d.

Penki taškai už kiekvieną gautą Bronze Star ir kiekvieną kitą atsižymėjimo ženklą. Bronzinė Žvaigždė duodama kiekvienam kariui dalyvavusiam kautynėse ar žygyje. Kadangi karys apdovanojamas Purple Heart ženklu už kiekvieną sužeidimą kautynėse, tai jis už kiekvieną tos rūšies ženklą taip pat gauna po penkis taškus. Jeigu karys namie paliko vaikų

dar nesulaukusį 18 metų amžiaus, už kiekvieną vaiką, iki trijų, gauna po 12 taškų.

[bendrą kredito taškų skaičių priskaitomi tik tie taškai, kurie kario gauti iki 1945 m. Gegužės 12 d. Jeigu karys užsitarnavo kreditų pirm to laiko, bet jų negavo, juos galima vėliau priskaityti. Jeigu prieš 1945 m. Gegužės 12 d. kario šeimoje gimė kūdikis, apie kurį karys nežinojo apskaičiuodamas savo kreditus, jam tie kreditai gali būti priskaityti, nes jie teisėti.

Aiškiau parodyti kaip ta kreditų-taškų sistema veikia, čia paduosim pavyzdį: pavyzdžiui karys ištarnavo kariuomenėje 36 mėn. Iš to skaičiaus jis 18 mėnesių tarnavo užsienyje ir per tą laiką užsitarnavo Silver Star ir Purple Heart atsižymėjimo ženklus, dalyvavo trijose kautynėse ar žygiuose ir namie paliko vieną vaiką, nesulaukusį 18 metų amžiaus. Už visą tarnybos laiką jis gautų 36 taškus, už tarnybą užsienyje gautų 18 taškų, už atsižymėjimo ženklus ir dalyvavimą kautynėse gautų 25 taškus ir už vaiką 12 taškų. Jo bendras kreditas būtų 91 taškas.

Ši kreditų-taškų sistema nereiškia, kad kiekvienas karys, kuris turi reikalingą taškų skaičių tikrai bus iš karo tarnybos atleistas. Jeigu karys, kurio mokslas ar išlavinimas reikalingas karo reikalams, ar jis labai sunkiai pakeičiamas, toks karys nebus atleistas iki jo vietoje bus surastas kitas karys. Taip pat ilgesniam laikui karo tarnyboje bus palikti kariai, kurie iš Europos karo zonos buvo tuojau išgabenti į kitas karo zonas su savo daliniais. Bet toki kariai bus atleidžiami

iš karo tarnybos prie pirmos progos, arba kaip tik jie bus pakeisti.

Dabar apskaičiuoti karių kreditai nėra galutini. Karo Departamentas galutinus kreditus paskelbs vėliau. Karo Departamentas karių atleidimo netrukdo ir todėl vos tik vieną savaitę po šio plano paskelbimo, kai kurie kariai jau buvo pasiūti į skirstymo punktus, kur jų kreditai patikrinami ir iš kur jie atleidžiami iš tarnybos. Kariai, kurie stovi Amerikoje, žinoma, greičiau pateks į skirstymo punktus ir jie greičiau bus atleisti, gi kariai iš Europos ir kitur pateks į skirstymo punktus palaipsniui ir vėliau. Gali užtrukti metai laiko pargabenti iš Europos visus kvalifikuotus atleidimui karius. Tuo tarpu manoma, kad kas mėnesį iš Europos į Ameriką bus pargabenta po keleta desėtkių tūkstančių.

Skirstymo punktuose kariai bus laikomi iki bus galutinai patikrinti. Tų

punktų pareiga yra sužinoti ar karys reikalingas karo reikalams, ar jis gali būti atleistas. Kariai, kurie būtinai reikalingi kariuomenei, bus palikti, o kurie pakeičiami, bus tuojau atleisti.

Ši sistema neliečia karių sulaukusių 42 metų amžiaus ar daugiau. Toki kariai, kaip ir anksčiau, bus atleidžiami iš karo tarnybos jiems patiems prašant. Taip pat jiems patiems prašant bus atleisti visi kariai, užsitarnavę aukščiausią Amerikos atsižymėjimo ženklą—Congressional Medal of Honor. Moterų kariuomenės narės arba Wac's, kurių vyrai bus atleisti iš karo tarnybos, taip pat bus atleistos joms pačioms prašant.

Ta pati kreditų-taškų sistema pritaikyta ir karininkams, bet jų atleidimas išimtinai priklausys nuo karininkų reikalingumo, jų specialybių, išmokslinimo ir kitų ypatybių.

FLIS

MOTINA IR VAIKAS

IŽŪLUS VAIKAS

Kiekvienas lepinamas vaikas greit pasidaro dauganoris, nesukalbamas, net ižūlus. Sau jis nori kuodidžiausios laisvės, o kitus savo įgeidžiais tiesiog persekioja. Jis visiems įsakinėja, visus varinėja, mandagumo niekam nei krislelio nerodo. Į kitus jis neatsižvelgia, rūpinasi tik savimi.

Ką daryti, kad vaikas neužaugtų ižūlus?

Iš pat mažens reikia vaiką pratinti palaukti. Jei jis rėkia, nepulti viską pametus. Nesistengti patenkinti kiekvieną jo įgeidį, kad neįprastų geisti negalimų dalykų. Kai prašys peilio,—tu nupirksi jam peilį, kai prašys diržo,—nupirksi diržą, kai prašys laik-

rodžio,—nupirksi ir laikrodį, bet ką darysi, kai jis paprašys dviračio ar kai ko brangesnio? Tokiam vaikui reikia tvirtai parodyti, kas galima, o kas negalima.

Kai toks vaikas tėvų jau nebesibijo, tai jis pasidaro labai drąsus ir su jų daiktais. Jis pasiima motinos žiedą nešioti,—kol pameta, tėvo peilį drožinėti,—kol nulaužia, jis įpranta vagiliauti net pinigus iš tėvo kišenių. Į tokį vaiką negalima pro pirštus žiūrėti, nes ir užaugęs jis bus negeresnis.

—x—

Pats entuziastiškiausias moters įvertinimas negali susilyginti su tuo įkarščiu, kuriuo žmonės mėgsta žeminti moterį.—TUCKER.

IŠKELIAVUS IŠ TĒVYNĒS

(Laisvas vertimas iš Seweryn Goszczynski)

Aukštoj, aukštoj erdvēj pulkai paukščiņ skrydo,
Per girias, per kalnus, lēkdami gageno...
O laukais, arimais, pulkai kariņ brido,
Be dainos, be balso, rūpesty pūškeno.

Jū prislēgtos mintys, jū veidai dulkēti.
[O ī kur, karžygiai?]—užklausē paukštēliai.
“Laidotuviņ žingsniai, nors ginklais siulēti,
Nors skamba jums kargas—akyse lašēliai.”

“Lai skamba nors kargas, mūs daina nekyla.
Nes priēsas mus šiandien iš šarvū išrēdo!
Su plikoms krūtinēms,—tēsim savo bylā,
Nes jau pavgēimas mūs žemē apsēdo.

“Plikoms rankoms, kojoms, eisim per pasauli.
Bent pas svetimuosius duonos paprašysim.
Karčioj, brangioj duonoj—minēsim mūs šal|,
Nors elgetoms būsim—jā garbe kaišysim.

“Paukštēliai, gal skrendat ī mūsū tēvynē?
Pakeliui ī mūsū tēvišķes užsukit...
Ant sparnū nuneškit, mūs ašarū pyņē,
Kariškai išlietā; mūs prietēliais būkit.

“Ašaras įduokit, motinoms, seselēms,
Žmonoms, ir kaimynēms, mylimoms mergelēms;
Lai motinū maldos, žmoniū ašarēlēs:
Išprašo pas Dievā mums grįšt aušružēlēs.

“Upē jus pagirdys mūs krauju spalvuota,
Papenēs laukai mūs užversti lavonais!
Nes ten mums negreitai valgyt bus paduota,
Ir ne visi grįšim... tēvynēs vagonais.

“Tad lēkit, paukštēliai, ī tēvynēs kraštā,
Mes drāšūs karžygiai—ī platū pasauli!
Čia per kovas brisim, per kruvinā raštā,
Bet mes iškariausim jai laimīngā daļi.

Vertē—*Marija Aukštaitē.*

PAVYDAS — DIDŽIOJI NELAIMĖ

Kiekviena moteris turi gerų ir blogų ypatybių. Pas vienas greičiau pastebimos vienos blogybės ar gerosios ypatybės, pas kitas vėl kitos. Pats gyvenimas, santykiai su įvairiais žmonėmis įneša į mūsų sielą kartais visai naujų ypatybių. Vienos įneštos ypatybės geros, kitos blogos. Tas dalinai priklauso nuo to, tarp kokių žmonių mums tenka gyventi, su kokiomis draugėmis, pažįstamomis draugauti, kaip atsparus yra mūsų pačių būdas, koks mūsų išauklėjimas ir išsiauklėjimas.

Iš visų blogybių, kurios užvaldo širdis, labiausiai paplitęs, giliausiai šaknis įleidęs yra pavydo kirminas. Pavydas yra baisus kirminas, kuris įaugęs mūsų sielose, padaro daugiausia žalos. Gyvenime pavydas nueina tiek toli, kad visai nesiskaitoma su žmogaus gyvybe, su visu tuo, kas yra kilnu, gražu ir šventa.

Pavydas yra pats didžiausias draugiškumo ardytojas. Ar tai bus tarp keletos draugių, ar didesnė draugijoj, organizacijoj; žiūrėk, jei kuriai jau pradėjo sektis tame ar kitame darbelyje, gyvenimo žingsnelyje, tuojau atsiranda pavyduolių, kurios, vietoj džiaugtis artimos pasisekimu, sudaro tokias aplinkybes ir pinkles, kad ne tik pakenkia tai vienai asmenybei, bet ir ištisoms grupėms, šeimoms, ne savo tautai.

Moterys, kurios leidžia savo sielose pavydo šaknims stiprėti ir augti, labai klaidingai žiūri į visą gyvenimą. Jų akys tarytum susiaurėja, jos jau nebemato ir nepastebi, ką jos pačios gali, kokias malones joms pačioms gyvenimas teikia, bet amžinai seka ir mato

ką kitas ar kita turi, kaip kita ką nors padaro.

Ta, kuri pavydi, niekuomet negali būti linksma ir patenkinta, nes visada pamato ką nors, kuriai yra geriau. Bet nei viena iš pavyduolių nepagalvoja ir nepaklausia, kokia buvo to asmens, kuriam pavydima, pirmoji gyvenimo pusė, niekas nežino kas jo dar laukia už valandos, dienos ar metų.

Tuo pačiu nei viena nežinome, kokios ateities dienos mums yra skirtos. Gal tai, kuriai mes šiandien taip pavydime ir iš pavydo kenkiame, kokiais tik galim būdais, už kiek laiko apgailėsime jos skurdų likimą, didžią nelaimę, niekuomet nenorėsime būti josios vietoje.

Taip pat nežinome, kaip greit gali būti atlyginti visi mūsų vargai, nepasisekimai ir nelaimės. Niekada pasaulyje neatsitinka, kad viena turėtų visko, kita nieko. Turtai, laimė, meilė, sveikata, gabumai niekada nesti krūvoje viename žmoguje. Vieniems skirtos vienos gerybės, kitiems kitos, vieni šiandien džiaugiasi, kiti rytoj.

Nesiaurinkime savo sielos pavydo kirminu, neleiskime jam žeminti mūsų kilnios prigimties. Kada tik pradame kam nors, dėl ko nors pavydėti, pasilikime vienos su savimi ir atidžiai pastudijuokime, ar tai ko pavydime, nėra smulkus menkniekis, ar tiems, kuriems pavydime, neteko daug daugiau kada nors kentėti, pasiaukoti, atsižadėti, daugiau dirbti; ir pagaliau, ar galime jau mes užtikrinti, koks bus jų rytojus, ar galime pamatyti. savo ateities dienas.

Lietuvaitė.

TĒVAS ŠEIMOJE

Jei motīna—šeimos širdis, tēvas—šeimos galva. Jis daug rūpinasi savo šeimos materiālia gerove. Tačiau ne mažesnē tēvo pareiga rūpintis ir savo vaikų dvasiniu auklējimu, kad jie išaugtų dori, tikintys, tvirtos valios ir gero būdo jaunuoliai-ēs. Čia pabrēžiamo, kad ne tik motīna, bet ir vyras—tēvas turi auklētī savo vaikus!

Didis Kat. Bažnyčios vyras, šv. Tomas Akvinietis sako: “Kūniškasis tēvas ypatingu būdu yra priežastis pradžios, kuri bendrai yra Dievuje... Tēvas yra pradžia ir gimdymo, ir auklėjimo, ir drausmės ir viso to, ko reikia žmogaus gyvenimui tobulinti.” (Sum. Theol. 2-2). Toliau tas pats Bažnyčios mokytojas rašo: “Iš priežasties sūnus yra šis-tas tėvo..., todėl yra tai ir prigimtīs teisē, kad sūnus, prieš ateidamas į protą, būtų tėvo globojamas.” Panašiai sako ir Popiežius Leonas XIII, rašydamas: “Vaikai yra šis-tas tėvo, lyg koks jo asmens praplėtimas...”

Iš to seka, kad ne tik motīna, bet ir vyras—tēvas turi rūpintis savo vaikų auklėjimu—svarbiausia jam Dievo pavesta pareiga. Tēvas turėtų dėti pastangų, kad jo vaikai geriau pažintų tą tikėjimą, kuriame jis ir jo vaikai yra gimę. Tuo tikslu tēvas turi vaikus mokinti, jiems aiškinti tikėjimo dalykus.

Malonus tėvo žodis ir šviesus pavyzdys galingai veikia vaiko sielą. Tėvo žodis ir jo pavyzdys turi paremti ir sustiprinti motinos auklėjančią įtaką vaikams. Jei motīna rūpinsis savo vaikų auklėjimu, o tēvas šią savo pareigą apleis, arba griaus tai, ką motīna bus vaikams įdiegusi, tuomet auklėjimas šeimoje bus tormozuojamas.

Vaikai tėmija ne tik motinos, bet ir tėvo žodžius bei darbus. Pavyzdžiui,

jei tēvas ragins vaikus melstis, ves juos į bažnyčią ir pats vaikams duos pavyzdį, tuomet ir vaikams bus daug lengviau šiuo keliu žengti. Ir priešingai, jei tēvas religijos nepraktikuoja, 7 m. vaikas tai pastebi, 10 m. vaikas tuom stebisi, 15 m. vaikas piktinasi, 18 m.—vaikas eina tėvo keliais. Labai dažnai tėvai vaikų akivaizdoje keikdamiesi, savo vaikus užkrečia šiuo bauriu papročiu. Todėl svarbu, kad tēvas ne tik savo vaikus mokintų tikėjimo dalykų, bet kad jiems duotų ir gerą pavyzdį. Kat. Bažnyčia, įpareigodama tėvus rūpintis savo vaikų auklėjimu, šią svarbią pareigą uždeda ne tik motinoms, bet ir tėvams—vyrams. Taipgi nuo tėvo labai priklauso, kaip auklėjami vaikai. Juk tēvas yra šeimos galva ir jos tvarkytojas!

Be to, vyrai yra ne tik šeimyninio, bet ir visuomeninio gyvenimo judintojai. Todėl vaikų auklėtojas—tēvas turi pasirūpinti savo vaikams sudaryti tinkamą visuomeninę aplinkumą. Tėvo pareiga rūpintis savo vaikams tinkama mokykla. “Tėvams būtinai reikia stengtis ir rūpintis, kad auklėjimo ir mokymo srityje pašalintų visokią neteisybę ir patikrintų sau galimybę išauklėti vaikus, kaip tinka, krikščioniškai, ir labiausiai apsaugotų nuo tų mokyklų, iš kurių eina pavojus apsikrėsti piktais nedorybių nuodais,”—sako Popiežius Leonas XIII.

Tēvas turi pasirūpinti savo vaikus įrašyti į katalikiškas vaikų draugijas, kurios pavaduos tėvus jų auklėjimo darbe. Tēvas turi parūpinti savo vaikams kat. spaudos: gerų laikraščių ir knygų. Šiam šventam reikalui tēvas neprivalo gailėtis šokių tokių materijalių išlaidų. Jos šimteriopai apsimokės.

K. S. Telksnys

E. Shoyen.

BALTOJI VERGĖ

R o m a n a s

(Tęsinys)

XVIII.

Keturis mėnesius praleidus, vieną šaltą žiemos dieną, Almą atgabeno visuomeniniam hospitalin į Vieną. Didžiam nejaukiam kambaryje gulėjo apie šimtą mergaičių, kalbančių, klie-dinčių ir fantazuojančių įvairiomis kalbomis. Čia girdėjosi svajos apie aprėdus, pinigus, apie Vienos gyvenimą. Vienos šaukė motinos, kitos verkė, keikė...

Almą degino aukšta temperatūra. Iškaitusio veido vaizde slinko iš jos praėjusio, neilgo gyvenimo, baisūs vaizdai. Vaikystės vaizdai, motinos paveikslas, mylimų seselių, keitėsi su atsiminimais iš gyvenimo Paryžiuje, Londone, Konstantinopoly ir galop išplaukė paskutinių mėnesių pergyvenimai, pilni tokios baimės, kad ji užsidengė akis, kad nieko neregėti.

„Ne, ji nenori daugiau namo! Ateitų kas nors iš jos tėvų—ji nusikreiptų, kad niekas nepažvelgtų jos akysna... Ir lordo nereik! Tam geraširdžiui jaunuoliui ji dabar bijotų dargi veidan pažvelgti.“

—Gyvenimas davė man tik neteisumą ir neapykantą. Jei aš pasveiksiu, vėl viskas bus kaip pirma buvo, dėlio, kad tiesos nėra žemėje! Viešpatie, mirtį atsiųsk greičiau!”

Išsigelbėjimo neilgai tereikėjo laukti. Ji mirė visotiname nesąmoningame stovyje.

Lord Gorwick dar vis gyveno “Londone” rizikuodamas netekti savo vie-

tos Konstantinopoly. Jis vis dar tikėjosi išgelbėti Almą.

Kartą, jam besėdint skaitykloje prie laikraščių, prie jo priėjo aukštas išblyškęs plikas ponas, kurį Eduardas iškart pažino. Tai buvo mr. Elbi.

—Atsiprašau, milorde! Iki manęs atėjo gandai, kad jūs dar vis ieškote jauną danę. Aš galiu jums duoti tikslusių žinių apie ją.

Jis sustojo, pasitenkindamas savo žodžių afektu ir laukdamas lordo paklausimo; bet matydamas jo šaltą, variantį žvilgsnį, mr. Elbi tęsė.

—Nuo kaikurio laiko ji guli bendruomenės ligoninėje Vienoje.

Po pusvalandžio Eduardas bėgiojo hospitalio koridoriais ir visus sutikęs klausė, kame guli Alma Rang. Bet niekas negalėjo jam į tai atsakyti. Galop, kažkas susivokė pasiūsti jį prie vyriausios gailestingos seselės, kuri jo paklausė, kuo ji serga. Lordas negalėjo atsakyti, bet sakė, jog ji atvežta iš paleistuvybės namų.

—Ai, taip. Tos nelaimingosios čia guli viršų.

—Taigi ji čia?—apsidžiaugė lordas.

—Alma Bang? jūs kalbatę. Ne, tokio vardo mes nežinome. Ji anglė?

—Ne, danė. Šviesi blondinė, mėlynakė, labai jauna.

—Ai, taip, taip! Pradedu atsiminti. Tai tikrai Berta. Ji vienintelė danė. Kitų danių mano tarnybos metu čion nebuvo.

—Sakykite, kaip jos sveikata? Prašau jūs nieko nesigailėkite, kad ji tik

greičiau pasitaisyti, už visa aš užmo-
kėsiu.

—Jaunos mergaitės, apie kurią aš
kalbu—čia daugiau nėra. Ji vakar
mirė.

—Ne, ne! negali būti!—Sušuko ne-
patenkintas Eduardas. Ji dar taip
jauna!

—Gailėdamosi, aš negaliu jums pa-
sakyti nieko daugiau. Bet tai vienin-
telė danė pas mus buvusi. Bet aš ne-
siimu tvirtinti, kad šitoji ta pati, ku-
rią jūs ieškote...

Pagaliau jis nutarė pažvelgti į mi-
rusią Bertą, kad įsitikinti, jog tai ne
Alma. Jam nurodė kelią į anatomini
teatrą, kur jis ir nuvyko. Baltplaukė,
puikioji Alma, viešpatavusi visus šiuos
mėnesius jojo sieloj ir širdyje, buvusi
tikslu visų jo rūpesnių ir ieškojimų—
negali būti negyva! Ne, tai klaida, tai
kaž kokia Berta, bet ne ji, Alma! ir
jis nuėjo į anatomijos salę, kur jam
sargai pranešė apie pašalinių asmenų
neįleidimą. Eduardas klausė, ar esti
čia kas nors profesorių. Pasirodė, kad
salėj buvo chirurgijos profesorius ir
skaitė savo klausytojams paskaitą.

Nelaukdamas tolimesnių aiškinimų
Eduardas įėjo salėn ir susimaišė su
publika.

Viduj kambario, ant ilgo skobnio,
apsupto klausytojų ir profesoriaus,
gulėjo moteriška figūra. Eduardas
tuojuo ją pažino. Tai, ką jis pamatė,
buvo taip baisu, kad jis be sąmonės
virtė žemėn.

Kai jis atsigaivino ir atvėrė akis,
jis pamatė save mažame kambary,
lovoj ir jaunas daktaras trynė jam
smilkinius.

—Kur aš?—klausė Eduardas.

—Ar jums geriau? Jūs ligoninėj...

Eduardas pakilo, išėjo ir greit iš-
važiavo viešbutin "Londonas," užsi-

darė savo kambarėly ir pirmą kart
gyvenime verkė skausmo ašaromis.

Kitą dieną Vieną apleido, kur jam
daugiau nieko nebuvo kas veikti.

Praleidęs dvi dienas Eduardas, su-
menkęs, išbalęs, sėdėjo savo šeimos
rately ir pasakojo apie savo paskuti-
nius nuotykius Vienoje.

—Tu privalai tuoj parašyti apie
viską jos tėvams.

—Aš negaliu tai padaryti — tarė
Eduardas.

—Taigi aš tą padarysiu!—sakė her-
cogienė.—Jie turi žinoti, kokia dalis
pasiekė jų dukterį, kad likusias ap-
saugoti nuo panašaus likimo.

Vargšė mergaitė,—tarė hereogas.—
Ji numirė nekalta auka, viena iš tūk-
stanties tūkstančių aukų stabmeldiškų
įstatymų krikščioniškose valstybėse.

Eduardas ilgai negalėjo atsigauti iš
dorinio sukrėtimo. Bet kada jo jėgos
iš naujo jam sugrįžo jis sutvirtėjo
fiziniai ir dvasiniai ir tapo pilnai su-
brendusiu žmogum. Tai, ką jis pergy-
veno ir prityrė, privalo patarnauti
būsimos žmonijos naudai. Jis tapo pa-
čiu veikliausiu tarptautinės sąjungos
nariu, kuri veda kovą su baltų belais-
vių prekyba,—ta žiauria prekyba gy-
vu kūna ir nemirtinga siela.

Žaliašarkiai 1924. XII. 10.

Vertė J. Unguraitis.

(Galas).

—x—

*Tavo žodis tebūna sveikas, nepeik-
tinas, kad priešininkas gėdytųsi, ne-
turėdamas nieko pikta pasakyti apie
mūsų. (TIT. 2, 7-8).*

—x—

*Baimės nėra meilėje, bet tobula
meilė varo šalin baimę, nes baimė tu-
ri kančias; kas gi bijo, tas netobulas.
(ŠV. JONAS 4, 18).*

100 m. nuo rašytojos Žemaitės gimimo

Šių metų Gegužės mėnesį suėjo šimtas metų, kai gimė Žemaitė, lietuvių literatūros klasikė.

Ji yra laikoma viena iš stambiųjų lietuvių literatūros figūrų. Tačiau į pačią literatūrą Žemaitė atėjo vėlai: pirmas jos apsakymas buvo išspausdintas, kada autorei jau buvo bemaž 50 metų amžiaus.

Prieš tai ji buvo paprasta kaimo moteris, tik kiek daugiau apsišvietusi. Ji buvo gimusi 1845 metais Gegužės 31 d. iš neturtingų tėvų žemaičių. Nuo čia ji gavo ir savo slapyvardį. Nieko ypatingo neatsitiko jos ankstyvesniam gyvenime: ji vargo kaimo vargus, augo, matė 1863 metų sukilimą ir pati gelbėjo sukilėlius, ištekojo už vyro Žimanto, augino vaikus, kurių vienas dabar gyvena Amerikoje, Chicagoje, atliko kasdieninį namų triūsą ir, be to, mėgo pasakoti visokias gyvenimo istorijas.

Ji pasakodavo įdomiai. Tai pastebėjo ano meto šviesuoliai, kaip Pov. Višinskis, ir ją paragino rašyti. Pirmasis jos kūrinys buvo išspausdintas 1894 metais ir buvo pavadintas "Rudens vakaras." Jonas Jablonskis ta proga jai ir davė Žemaitės slapyvardį.

Greitai Žemaitė užėmė žymią vietą literatūroje, ir tai svarbiausia dėl dviejų dalykų: jos raštų kalba buvo pilna liaudiškų pasakymų, turtinga, įvairi; antra, jos raštuose pirmą sykį taip plačiai pasirodė toks tipiškąs, grynas lietuvis—lygiai toks kaimietis, kokį gyvenime randi. Tais atžvilgiais Žemaitės raštai ir šiandien yra brangūs ir įdomūs.

Iš viso jos raštų buvo išleisti keturi tomai. Geriausi jos dalykai yra sudėti pirmame tome. Iš jos apysakų

ilgiausia ir labiausiai vertinama yra "Petras Kurmelis." Paskutiniame raštų tome yra išspausdinta Žemaitės autobiografija.

Geriausiai pasisekė Žemaitėi yra jos ankstesnieji kūriniai. Vėlesniuose ji neišvengia polemikos, ir jau paties gyvenimo paveikslas ten nėra toks ryškus, kaip pirmesniuose jos vaizdeliuose ir apysakose.

Per aną karą Žemaitė lankėsi Amerikoje.

Ji mirė 1921 metais ir buvo palaidota Marijampolės kapuose. A.V.

Kaip veteranai gaus ūkiams paskolas

GI Teisių bylius padės veteranams apsigyventi ūkiuose. Veteranų Administration tvarkys šią federalę programą. Valdžia iki \$2,000 paskolos pinigų veteranams įgyti ūkį.

Nesenai Veteranų Administracija išleido 29 puslapių knygelę šiuo reikalu. Čia paduodame tik svarbesnius punktus.

Paskola neviršys \$2,000. Veteranas gali skolinti tiek pinigų kiek jis nori, bet valdžia garantuos atmokėti tik iki \$2,000, arba ne daugiau 50% visos paskolos.

Ukis turi būti Suv. Valstijose arba jos teritorijose. Galima pirkti žemes Alaskoj. Veteranai bus raginami ten vykti.

Veteranas turi įrodyti, kad jis bandys sekmingai vesti ūkį. Miesto sūnus, kuris nori tapti ūkininku, negalės naudotis šia proga, bet veteranas kuris gimė arba gyveno ant ūkio gaus būti tinkami, kad jis galės pragyventi pirmenybę.

Lietuvos moterų senovė

(Pagal Simano Daukanto "Būdas senovės lietuvių").

Laikas bėga. Sukasi gyvenimo ratai. Kas buvo seniau, pamirštame. Senovė išnyksta su nykstančiais žmonėmis ir tik pasakose, tik padavimuose prisimename savo praeitį. Gyvename naujų laikų dienas, rūpinamės kasdieniniais reikalais, žiūrimė į ateitį. Išnyko tankios girios, nematyti pilių bokštų, negirdėti trimitų, kanklių, skudučių. Vietoj plačių girių — kaimai ir vienkiemiai, vietoj pilių bokštų — nauja namų statyba, augantys ir turtėjantieji miestai; vietoj trimitų, kanklių — moderniški orkestrai, radio, patefonai. Didžiausias skirtumas tarp senovės ir dabarties. Visur padaryta didelė pažanga, visur gyvenimas eina į priekį. O vis tiksliai kartais norisi atsigręžti į senus žilus laikus, mintimis keliolika minučių juose pagyventi, pažinti anų laikų žmones. Šiuo straipsneliu ir noriu duoti vieną kitą bruoželį senovės lietuvių mergaičių ir moterų gyvenimo.

Turint galvoj, kad senovėj buvo daugiau karų, kad kiekvieną valandą iš vakarų į Lietuvos pusę linko Lietuvos krikštintojų kryžiuočių ginklai, žinoma, vyrams daug laiko reikėdavo sugaišti mūšiuose, ir tada visi namų ir ūkio darbai tekdavo moterims, nes likusieji namie seneliai ir vaikai tiems darbams budavo per silpni. Senovės lietuvių buvo nuolatinė ūkio ir namų prižiūrėtoja, rūpintoja, vedėja. Jai tenka kartu auklėti vaikai, rūpintis susenusiais tėvais, gaminti maistas ir apsirėdymas, prižiūrėti gyvulius, namų švarą ir tvarką, žemę arti, piauti šieną,

kviečius, nuvalyti laukus ir t. t. Tas pats darbas jai tenka išvykus vyrams į medžioklę.

Ramiuoju metu ji dirba namų darbus: audžia, verpia, siuva, milus ir drobes dažo įvairiomis spalvomis, jų pačių pagamintais dažais. Tas nuolatinis darbas senovės lietuvių darė sumanią, kantrią, tvirtos valios, mylinčią savo tėviškę, darbščią, sąžiningą moterį.

Senovės lietuvių mylėjo visa, kas yra sava, kas jos pačios rankomis, kas jos ukyje, jos tėvynėje padaryta. Dėl to nešiojo tik savo darbo rūbus, o iš lenko ar vokiečio pirkti rūbams medžiagą skaitė didžiausia gėda. Ji labai mylėjo ir savo tėvynę. Jeigu kurios sūnus mirdavo svetimoj žemėj, tai laikė savo namams didžiausia nelaime ir negailėjo tiek savo sūnaus, kad jis mirė, bet jai ašaros degino veidą dėl to, kad ne Lietuvoj jis mirė. Ir, išgirdus sūnų svetur mirus, pirmas lietuvių motinos žodis buvo: "Vaikeli brangus, sako, svetima žemė tavo kaulus uždengė".

Lietuvių mylėjo ne tik savo tėvynę, bet ir tos tėvynės gynėjus. Mergaitė, žuvus jos mylimajam, žmona — žuvus vyrui, norėdamos kartu su jais būti, dažnai eidavo į vadinamąją šventą ugnį ir susidegindavo.

Esant pavojui, lietuvių imdavo ir ginklo kartu su vyrais stodavo į mūšį. Taip 1276 metais, kada susitarė vokiečiai, gudai ir totoriai, naikindami Lietuvą, apgulė Naująpilę, lietuvių liepė vyrams išeiti iš pilies ir grumtis pasieniuose, o jos pačios sulipo ant pilies sienų ir vyličiomis, akmenimis, ir kitkuo mušė priešus, kol šis, vyrų čia pat grynai lauke ir moterų iš viršaus pilies, puolamas,

turėjo atsitraukti, palikdamos nemaža aukų. 1504 metais priešams puolant Lucko pilį, kunigaikštienė Aleklienė vienoje rankoje laikydama kardą, kitoj — tik gimusį sūnų, pakėlė vyrų narsumą ir drąsą, ir visa pilis prie gimusio vaiko lopšelio prisiekė, jog visi pirma galvas padės, kaip priešas į pilį įžengs. Ir priešas buvo nugalėtas.

Šis didelis lietuvių moterų patriotizmas turėjo svarbios auklėjamosios reikšmės jaunajai kartai. Vaisiai, iš pat mažens matydami didelę motinos ir vyresniųjų meilę savo krašto dirbiniams, meilę visiems lietuviams, meilę darbui, — patys nejučia tuo persiimdavo ir užaugdavo tvirtais tėvynės sūnumis. Motinų gyvas pavyzdys juos ugdė ištikimais lietuviais.

Senovės lietuvaitei mylėjo dorą, skaistumą, švarą. Ji buvo ramaus, takaus būdo. Jos kalba buvo padori, atvira, nuoširdi; elgimasis — mandagus ir švelnus. Mergaitei dorumas buvo brangiausias dalykas. Skaistybė buvo šventai saugojama. Už tai ji mylėjo rūtas ir lelijas, kai po dorumo ir skaistumo ženklus. Mergaitė tarėsi ne mergaitė esanti, jei prie jos trobos lango nebūtų rūtų darželio. Darželiai buvo ketvirtainiški, aptverti dailia neaukšta žiogrelių tvorele, kurioje pynėsi įvairios laipiojančios gėlės, kaip nasturcijos ir kitos. Darželiai teikdavo lietuvaitei ramumo, paguodos, linksnumo. — Nors ir kažin kaip ji būtų nuvargusi, darželio gėlės atgaivindavo ją ir ji vėl jausdavos laiminga. Jos tėvų nameliai ir rūtų darželis buvo už viską brangesni.

Senovės lietuvaitei žiūrėjo, kad jos namuose būtų viskas švaru. Kiekvieną dieną mazgodavo stalus, suolus, palanges, indus ir t. t. Drabu-

žius visa šeima dėvėjo daugiausia baltus arba margus. Žiūrėta, kad šeimos nariai nebūtų susitepę, suodini, sujuodę. Didelė negarbė buvo tai mergaitei ar žmonai, kurios namų žmonės išeidavo į lauko darbus nešvariais rūbais. Be to, švaros žiūrėjo ir savo kieme ir net toliau aplink namus.

Kiekviena lietuvaitei stengėsi susikrauti kuo didesnį kraitį. Ilgus metus verpdavo, ausdavo, dėjo į skrynias drobes, kad išteklėjusi galėtų kraičių užtekti visam gyvenimui. Kraičiai tačiau buvo ne vyrui pavilioti, bet žiūrėti į juos, kaip į būtinumą naujame ateities gyvenime. Ji sekė paukščių gyvenimą ir matė, kad jauni paukšteliai lizdą tik tada apleidžia, kai jie visiškai gerai apauga plunksnomis ir buna pajėgūs savarankiškai gyventi. Ir todėl išteklėti pačioje jaunystėje skaitė esant neišvargstamu vargu. Išteklėti prieš 30 metų skaitė dėl jaunųjų nesveika, o namams didelė nenauda. Pažymėtina dar tai, kad dideliu prasižengimu būtų skaitoma, jei lietuvaitei išteklėtų už nelietuvio. Joki svetimtaučio pinigai ar gėrybės jos neviliojo. — Verčiau tekėti už prasto lietuvio, kaip už turtingiausio ir gražiausio svetimtaučio. Ir dėl to lietuvių šeimos buvo stiprios, draugiškos, sutariančios ir malonios.

Pačios vedybos taip pat buvo labai įdomios.

Dar būtų galima pažymėti vaišingumą, įvairiose šventėse mergaičių pasireiškimą ir kitus bruožus, bet tuo tarpu pasitenkinsiu tik tuo, ką čia galėjau labai siaurai paliesti. O vis dėlto ir iš čia mes, moderniškų laikų žmonės, ga

laikų žmonės, galime daug pasimokinti.

—o—

ŽMOGAUS TEISĖ DIRBTI

Rašo DR. MARGARET MEAD

Seni amerikiečiai ir naujai atvykusieji amerikiečiai gali čion padėti išvystyti tokius gabumus, kurie bus naudingi visam pasauliui, vartodami ypatingus amerikoniškus išradimus.

“Job” reiškia darbą. Bet pats žodis “job” yra amerikoniškas žodis, taip kad daug svetimšalių vartoja tą žodį angliškai visai nestengdami jį išversti kitoje kalboje. Tas žodis reiškia naują gyvenimo būdą visiems žmonėms, kurių protėviai gyveno kitose sąlygose, kur žmonės buvo pririšti prie užsiėmimo, kartais draudžiamu praktikuoti kitą. Jis išlaisvino žmones nuo savo kilmės, savo kalbos, tėvų užsiėmimų, savo tikėjimo arba rasės uždėtu užrubežavimu.

Žmogus Amerikoje, nepaisant kur gyvena, iš kur paėjo, kada užaugo, randa sau darbą. Tėvas nevedė pas viršininką savo krautuvės, ir dėdė nepristato jį prie darbo savo krautuvėje. Amerikoje visi patys sau randa darbą ir visi turi progą dirbti.

Pradžioje, Amerikoje, nebuvo nustatytos draugijos arba industrijų, kurios vienos rūšies darbininkai dirbo šimtmečiais. Čionai žmogus pripranta prie visko dirbti. Naujame pasaulyje jis yra paprastas darbininkas, ūkininkas, pirklys, jis gamina visus savo įrankius. Ir taip išsivystė idėja, kad žmogus gali viską atlikti.

Žmonės nebuvo išlavinti vienam užsiėmimui, bet prisiruošę “laikyti darbą.” Kiek kartų girdėjome “Kaip Vincas,” atsakymą “jis turi gerą darbą, uždirba \$30 per savaitę. New Jersey mieste dirba.” Niekas neklaušia, kokį darbą Vincas dirba. Užtenka kad “jis dirba.”

Tas nusistatymas kaslink darbo yra svarbus nusistatymas, nes tikra amerikoniška idėja kad *vyras yra vyras nepaisant jo darbo.*

Amerikoniška idėja yra, kad kiekvienas asmuo turi teisę prie tokio darbo, kurį ji arba jis gali daryti, nepaisant tikėjimo arba spalvos, lyties arba tautybės. Tikra amerikoniška idėja, nors ir nevisada taip būna. Daug senų amerikiečių niekada neužmiršta žmogaus užsiėmimo, klasės arba tautos. Tas nepagirtina.

Yra natūralu, dėl specialių aplinkybių savo šalyse, kad žmonės vienos tautos įstojo į darbą kurį pažino namie. Jie buvo ūkininkai, langų valytojai, artojai, kriaučiai ir pan. ir vėliau kada jie parsitraukė gimines ir draugus ir jiems parūpino panašius darbus. Bet ne geras daiktas, kada tautinės grupės surištos su ypatingais darbais. Sakykime, kad kriausių vaikai tapsta kriaučiais—ar tinkami tam darbui ne ir ar turi palinkimą tam darbui. Kiti žmonės nenori, kad vaikai taptų kriaučiais, nors tie vaikai turi palinkimo tam darbui. Abieji vaikai nukenčia, jie nepasirenka darbą laisvai. Sujungimas bet kurio darbo su bet kuria grupe, rasine, religine arba tautine, sunaikina Amerikos laisvės idėją. Žmonės žiūri į kitus darbus su panieka. Net ir į kitus žmones su panieka.

Mes neduodame progos žmonėms visų rasių ir tikėjimų gauti tokį darbą, kokį jie patys nori dirbti. Kam vadinti bet kurį darbą “balto žmogaus darbu.” “Juodo žmogaus darbu,” “protestono darbu” arba sve-

timšalio darbu." Taip pats darbas susiaurintas.

Vartokime žodžius kaip angliakasy, kriaučius, policininkas, krautuvininkas be jokių būdvardžių. Kaip darbininkai ir darbdaviai turime reikalauti, kad visi darbai būtų prieinami visiems žmonėms, kurie tik gali juos atlikti; kad teisė dirbti yra viena iš svarbiausių sąlygų žmoniškos laisvės dabartiniame pasaulyje. FLIS.

Kas iš to, kad mes ir gyvename tarp žmonių, bet jei vengiame juos arčiau pažinti, tai tarp jų ir mūsų yra toks pat atstumas, kaip tarp planetų. Dėlto nestebėtina, jei mes labai dažnai kenčiame draugiškumo badą.

HEROLDAS.

—o—

Kiekvienas žmogus, ateidamas į pasaulį, sykiu atsineša ir dalelę savo laimės.

Kuopose ir Apskrityse

MOTERŲ SĄJUNGOS PENNA. VALSTIJOS APSKRITIES SUVAŽIAVIMO ATGARSIAI

Moterų Sąjungos Penna. valstijos apskrities suvažiavimas įvyko Birželio 24-tą dieną, Šv. Vincento parapijos svetainėj, Girardville.

Posėdį atidarė apskr. pirm. Ieva Jurkevičienė pasveikindama atstoves ir viešias ir pakvietė kun. M. Daurmantą atkalbėti maldą. Mandatus sutvarkyti pakviesta Ona Poškienė iš 59 kuopos ir K. Spukauskienė iš 62 kuopos.

Iš kuopų dalyvavo sekančios atstovės:

31 kp.: Ona Labutienė ir Petronė Pukienė.

52 kp.: P. Pranckūnaitė, Elena Raizutė ir Ludvina Peleekienė.

59 kp.: Marijona Janulaitienė, Ona Poškienė, M. Tacilauskienė ir M. Galkauskienė.

62 kp.: Valerija Rasiminienė, Marė Zaldarienė ir Ieva Katkevičienė.

Iš valdybos: pirm. Ieva Jurkevičienė, rašt. Julia Tamanauskienė ir ižd. K. Spakauskienė. Viso 12 atstovių, 3 valdybos narės ir 5 viešios.

Praėjusio suvažiavimo protokolas

perskaitytas ir priimtas, kaip skaitytas.

Kuopų veikimai

31 kp. surengė kortų vakarą savo naudai. Pelnė buvo \$72.00. Pirm. Milikevičienė surengė savo name kortų vakarą ir vakarienę. Pelnė buvo \$25.50. Narės: Ona Sartauskienė, M. Varnagirienė ir J. Tamanauskienė leido laimėjimui "Fascinos." Pelnė buvo \$26.50. Suteikė kleb. kun. K. Klevinskui 25 metų jubiliejaus stulą.

52 kp.: veikimas buvo mažas.

59 kp.: surengė "Doughnut Social" savo naudai. Pelnė buvo \$82. Viena narė mirė, ir viena nauja prisirašė. Klebono kun. J. A. Karačiaus 25 metų jubiliejaus metu prisidėjo visos draugijos ir nupirko dovanų kieliką.

62 kp.: veikimas mažas.

Įnešimai seimui

1. Kad pašalpa būtų mokama pilnai per 6 mėnesius, negu 4 mėnesių pilnai ir 4 mėnesių pusė.

2. Kad negalint gauti metrikų, Centras priimtų metų patvirtinimą nuo kitų polisų ir kad to užtektų naujai narei priimti į Moterų Sąjungą.

Nutarta siųsti atstovę į seimą ir iš-

rinkta Ieva Jurkevičienė; alternatė K. Spakauskienė. Paskirta atstovei \$50.

Sekė valdybos rinkimas. Ona Poškienė iš 59 kp. įnešė, kad liktų tos pačios. Įnešimas vienbalsiai priimtas. Į valdybą įeina sekančios: Pirm. I. Jurkevičienė iš 59 kp., vice pirm. P. Pranckūnaitė iš 52 kp., rašt. J. Tamanauskienė iš 31 kp., išd. K. Spakauskienė iš 62 kp.

Iždininkės raportas parodo, kad apskr. ižde yra \$83.48.

Baigus susirinkimą, 52 kp. narės pakvietė visas vakarienes.

Pirm. *Ieva Jurkevičienė,*
Rašt. *Julia Tamanauskienė.*

PAVYZDINGAS KUOPOS VEIKIMAS

WATERBURY, Conn.—Moterų Sąjungos 43 kuopos mėnesiniam susirinkime, Birželio mėnesį, išrinktos atstovės į seimą: S. Sapranienė ir N. Meskinienė. Tikimės mūsų atstovės turės gerų sumanymų organizacijos gerovei.

Per susirinkimą prisirašė penkioms naujos narės: M. Staugas, M. Kazlauskienė, P. Lucienė į Apšvietos Skyrių, o Matijošaitienė ir Satkūnienė į Pašalpos Skyrių.

Nutarta kitą susirinkimą turėti Rugsėjo mėnesį, kaip atstovės sugrįš iš seimo. O vasaros metu turėti pertrauką per porą mėnesių.

Susirinkimas buvo trumpas, nes tą dieną minėjo kuopos sukaktį ir suruošėm kareivių motinoms pagerbimą.

Po susirinkimo kuopos pirmininkė M. Fortier užkvietė vakarienei. Sąjungietės, kurių sūnūs tarnauja kariuomenėje, susodinta sykiu už stalo ir visom prisegta po gėlę.

Į vakarienę buvo atsilankę: klebonas kun. J. Valantiejus, kun. B. Gauronskas, kun. J. Bogužas, prof. A.

Aleksis ir didelis būrys svečių. Per vakarienę buvo kalbų apie kuopos gyvavimą, sveikinimai motinėlių ir linkėjimai, kad jų sūnūs sugrįžtų iš karo ir kad kitą metų apvaikšiotumėm kuopos gyvavimą smagesniam ūpe.

Yra mūsų kuopoj motinėlių, kurių sūnūs yra namie, tai tos patarnavo—surengė šią vakarienę, kad palinksmintų tas motinėles, kurių sūnūs kariauja.

Valgiai, kaip paprastai, buvo visų sąjungiečių suaukoti.

GRĮŽO IŠ KARO

Sąjungietės M. Budzinauskienės sūnus Jonas Budzinauskas sugrįžo iš Pacifiko, kur išbuvo virš tris metus. Tapo visiškai paleistas iš armijos. Ta proga Budzinauskai sukvietė visus savo gimines ir draugus pasidalinti tuo džiaugsmu, kad jų vienas sūnų sugrįžo, nors kitas, Kazimieras, da randasi laivyne kur nors Pacifike. Visų atsilankiusių (Moterų Sąjungos 43 kuopos vardu) linkėta geros sveikatos jaunam Jonui Budzinauskui, tėveliams greitai laiku sulaukti Kazimiero.

Savybės pramogos

Pirmą nedėldienį, Liepos mėnesio įvyko smagus suėjimas pas sąjungietę M. Budzinauskiene. Pasitaikius gražiam orui, daug narių atsilankė; buvo atsilankę ir kun. B. Gauronskas ir prof. A. Aleksis.

Sąjungietė Budzinauskienė, nors nesenai prisirašė prie kuopos, bet labai pamilo šitą organizaciją ir nuširdžiai darbuojasi kuopos labui. Kitas suėjimas įvyko pabaigoj Liepos mėn. pas sąjungietę S. Ramanauskiene. Nors dieną lijo, bet darbsčios narės sukvietė nemažai svečių.

Abiejuose suėjimuose svečiai praleido smagiai laiką ir pasivaišinę ža-

dėjo vėl atsilankyti kada ir bus kokia pramogėlė.

Nors šiuo laiku yra labai sunku ką parengti dėl stokos maisto, bet sąjungietės duoda sau rodą, nes turim labai darbščią pirmininkę M. Fortier, kur visuomet sumano ką patarti, kaip nors pagelbėti, kad tik kuopa geriau bujotų. Pelnas iš parengimų skiriamas kuopos naudai, prisidėti dėl kelionės atstovėms į seimą.

MŪS KUOPOS VEIKLA

DETROIT, Mich.—M. Kasevičienė gavo laišką iš Rygos nuo savo motinos, Marčinkevičienės, kuri pranešė liūdną žinią, kad jos vyras Lenginas Marčinkevičius mirė Gruodžio mėn. 3 d., 1943 m., o apie seseris nieko nežino, kur jos yra.

Liūdesio valandoje reiškiamo mūsų 54 kuopos narei-veikėjai M. Kasevičienei užuojautos.

Moterų Sąjungos 54 kuopos išvažiavimas Liepos 4 d., Palmer Park parvyko.

Oras pasitaikė labai gražus. Ten pat atlaikyta ir mėnesinis susirinkimas; apsvastyta ir patiekta sumanymai bei pageidavimai seimui. Nutarta pamėginti turėti susirinkimus po namus, gal, daugiau narių susirinks. Laikas ir gi tapo pakeistas: vietoje sekmadienį, susirinkimai įvyks trečiadienių vakarais. Pirmas susirinkimas nutarta šaukti pas finansų rašt. V. Tulauskienę; gi sekantieji įvyks kitose vietose: Rugsėjo mėn 5 d. pas M. Blaskewič, Spalių 3 d. pas O. Kiuberienę, Lapkričio 7 d. pas V. Čepelioniūtę, Gruodžio 5 d. pas M. Steponauskienę.

Po susirinkimo sekė lošimas buncio ir kortavimas. Padainuota daug lietuviškų dainų.

Dėkingos esame visoms už dovanas, kurias paaukojo išvažiavimui.

Ačiū komisijai už pasidarbavimą: R. Stankienei, C. Hawkins, M. Maita, A. Barštienei, J. Medinienei ir visoms, kurios tik kuo prisidėjo. Išvažiavime lankėsi ir viešnių iš kitur: E. Steponauskienė atsivežė viešnią iš Cleveland, Ohio, Višniauskiene, E. Seck su dukrele, kurios lankėsi pas M. Maitą. Atsilankė dr. Žilvitis su žmona ir dukrele, dr. Blaskewič su žmona ir dukrele.

J. H. M.

NAUJIENOS IŠ MŪS KUOPOS

WESTVILLE, Ill.—Moterų Sąjungos 70-tos kuopos susirinkimas įvyko Liepos 3 dieną.

Nutarimai praėjusio susirinkimo perskaityti ir priimti.

Liepos 1 d. buvo kuopos naudai su-ruoštas piknikas. Susirinkime da nebuvo galima sužinoti, kiek piknikas davė pelno, nes sąskaitos nebvo pilnai suvestos. Apie tai sužinosime kitam susirinkime.

Šiame susirinkime išrinkta dvi atstovės į seimą: A. Sliėkienė ir O. Slozėnė. Jos labai rūpinasi Sąjungos gerove.

Nutarta pasiųsti seimui pasveikini-mą ir auką \$10.

Šia proga reikia pasakyti, kad mūsų kuopa gerai gyvuoja ir gražiai tvar-kosi. Narių tarpe viešpatauja vienybė ir seseriška meilė. Tas užtikrina or-ganizacijai gražią ateitį.

Korespondentė.

DVASINĖ PUOTA

G. BROOKLYN, N.C.—Moterų Sąjungos 35 kuopos dvasinė puota buvo Gegužės 13 dieną.

Po šv. Mišių, visos narės susirinko į bendriems pusryčiams, kuriuos pradėjo maıda kleb. kun. K. Paulionis.

Viena narių—O. Laudanskienė atnešė iškepus pyragą, o pirmininkė pyragą ir kavos. Taip šauniai pasivaišino. Ta proga pirmininkė dėkojo narėms už suteiktą jai dovaną praityje.

Po pusryčių įvyko trumpas susirinkimas.

Koresp.

GRAŽIOS ŽINIOS

NEW HAVEN, Conn.—Liepos 15 d. įvyko kuopos susirinkimas, į kurį atsilankė skaitlingai sąjungiečių.

Kuopos raštininkė M. Ramanauskienė pranešė, kad da vis serga Antanina Tiškienė. Visos sąjungietės labai užjaučia mūsų ligonei ir savo maldose prašo Dievo greit pasveikti. Kuopos vardu įteikta piniginė dovanėlė sergančiai narei.

Išrinkta atstovė sąjungietė Stasė Tamulienė dalyvauti Moterų Sąjungos seime nuo kuopos. Visos sąjungietės linki jai sveikatos ir pasisekimo seime. Taipgi nutarta pasiųsti seimui pasveikinimą su dovanėle.

Kadangi šiame seime mūsų organizacijos Centro raštininkė Marijona Vaičiūnienė minės 25 metų raštininkavimo sukaktį, prie tos progos nutarta pasiųsti jai specialų pasveikinimą į seimą.

Kuopos pirmininkė pasveikino mūsų kuopos nutarimų raštininkę Oną Dekas ir išdininkę Oną Čirvinskię, taipgi visas Onas, kurių gana skaitlingai mūsų kuopoj randasi vardų, proga, linkėdama sveikatos praleisti savo globėjos šventę.

Šventos Onos dienoje sąjungietės apdovanojo gražia dovanėle kuopos išdininkę Oną Čirvinskię už jos didelį pasidarbavimą kuopos labui, ypačingai rengiant kortavimo vakarus savo namuose, kurie atnešė kuopai gražaus pelno. Taipgi įteikta dovanė-

lė ir jos gerajam vyrui Jonui, kuris visuomet yra prielankus sąjungiečių darbams. Abu labai buvo nustebinti dovanėlėmis, nes netikėtai ta viskas įvyko.

Būtų malonu kiekvieną susirinkimą matyti taip skaitlingai narių atsilankant kaip ir šiame susirinkime.

Koresp.

PADĖKA

CLEVELAND, Ohio.—M.S. 36-ta kuopa, minėdama 15 metų gyvavimo sukaktį, prie gražios programos ir daugybės viešnių ir svečių, padarė gryno pelno parapijai tris šimtus dolerių.

Kuopa dėkinga 26-tai kuopai už gausų dalyvumą sukaktuvėse, sveikinimus ir prisiųstą dovaną—gražią gyvų gėlių vazą, kuri daug pagražino mūsų puošnią vakarienę. Nuoširdi padėka M.S. Centro pirm. E. Paurazienei už prisiųstą gražų sveikinimą, taipgi nuoširdi padėka visoms ir visiems, kas kuom nors prisidėjo prie suruošimo sėkmingo bankieto.

Sukaktuvių ruošimo komisija susidėjo iš sekančių: pirm. M. Žilinskienės, rašt. P. Štaupienės, narės O. Mikelionienės, Julės Salusevičienės, P. Kundrotienės.

M.S. 21-mam seimui nešimų komisijon įėjo: Julė Salusevičienė, P. Štaupienė, P. Kundrotienė, M. Cicėnienė, V. Kalkauskienė.

Seiman delegatės: L. Meliauskienė, N. Velykienė, P. Štaupienė, M. Cicėnienė, Julė Šaluševičienė.

Delegačių kelionės išlaidoms padengti, ruošiamą Card party, Rugp. 11 d., Kundrotų namuose, 1035 E. 140 St. Tikimės turėti pilną namą dalyvių.

P. Štaupienė.

Pažangioji šeimininkė

PRIPILDYKIT SAUSAINIŲ INDĄ

Jeigu namuose turite vaikučių, jei kasdien paruošiate užkandžius dirbantiems ir į mokyklą einantiems, neužmirškite namie visuomet pripildyti sausainių indą. Namie kepti sausainiai gardūs ir visuomet tinka prie kavos, jie taip pat tinka vidurnakčio užkandžiui, kada kaimynai užkina palošti ar pasižmonėti. Šiems sausainiams reikia mažai cukraus, mažai riebalų ir juos lengva iškepti.

Minkšti sirupo sausainiai

1/3 puoduko vitaminizuoto margarino,

1/3 puoduko rudojo cukraus,

1 puodukas sirupo (molasses),

1 puodukas sėlenų,

3 puodukai išsijotų miltų,

1/2 šaukštuko malto imbero,

1/2 šaukštuko maltų allspice,

1 šaukštukas sodos,

1/4 šaukštuko druskos,

1/2 puoduko šalto vandens.

Margariną reikia suplaksti iki jis suskystėja, paskui pridėti po truputį cukrų ir gerai sumaišyti. Bemašant pridėti sirupą ir sėlenas, o miltus ir likusius sausus priedus pridėti kiekvieną atskirai, pridedant to truputį vandens ir maišyti iki pasidaro minkšta tešla. Tešlą sudėti į formas šaukštuku ir kepti 15 minučių karštam pečiuje 375 laipsnių F. karščio. Turi išeiti 2 1/2 tuzino sausainių.

Peanut sviesto sausainiai

1 3/4 puoduko miltų,

2 šaukštukai baking powder,

1/2 šaukštuko druskos,

1/4 šaukštuko maltų gvaizdikėlių,

1/2 puoduko vitaminizuoto margarino,

1/2 puoduko peanut sviesto,

1/2 puoduko sirupo (molasses),

1/2 puoduko rudojo cukraus,

1 kiaušinis,

1 šaukštukas vanilos,

2 šaukštai pieno, jei reikia.

Vieną kartą sumaišyti ir išsijoti miltus, baking powder, druską ir miltus gvaizdikėlius ir padėti iki reikės; paskui atskirai suplaksti margariną iki jis praskystėja, pridėti prie jo peanut sviestą ir gerai sumaišyti, nemaišant įsukti sirupą ir laipsniškai įmaišyti cukrų, paskui pridėti kiaušinių ir vanilą. Sukti iki viskas gerai sumaišyta. Ant galo po truputį įmaišyti miltus ir kitus sausus priedus, taip pat, jei reikia pieną, iki pasidaro skysta tešla. Šaukšteliu pilkit ant blekinės, apie colį nuo vienas kito ir kepkite pečiuje apie 12 minučių 375 laipsnių karštyje. Šis mišinys padaro apie 4 1/2 tuzinų gardžių sausainių.

Naudinga žinoti

Jei įpilsite truputį acto į bet kokį baldams valyti tepalą, baldai labiau blizgės.

Nublizginti aluminiumams indams niekad nevartokite aštrių miltelių. Geriausiai tinka vartoti paprastas actas.

Kiaušinio baltimas, atšildytas iki kambario temperatūros, lengviau suplakamas, negu šaltas.

Skalbianč drabužius, norint iš muilo gauti visą jo veikimą, reikia pirmiausiai jį vandenį gerai ištarpinti.